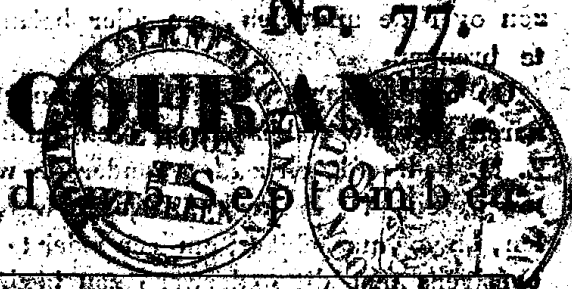

BREDASCHE

Zondag

Bredasche Courant verschijnt twee maal per week, op een dubbeld velin papier, des Woensdags en Vrijdags, en werd, dahgs te voren als zonden. Thans verschijnt dezelve degelyks.

De prijs der *Bredasche Courant* is, per jaer, met gemeene Koningryk, bij alle postkantoren en voornaamste boekhandlaren, franco per post, in 't jaer 1830, half jaer f 1, 50, en kwartaal f 2, 25.

N E D E R L A N D E N

Woensdag den 4den September.

HEERLIJKE AANKOMST VAN Z. K. H. DEN PRINS VAN ORANJE BINNEN BREA.

Van morgen ten half vier ure hebben wij het onschatbaar geluk gehad; Z. K. H. Prins WILLEM van Oranje in ons midden te zien aankomen. Met geestdrift hebben wij, en velen onzer medegedachten, onder beklaid gejuich, *Leve de Prins! Leve de Koning!* hem mogen verwelkomen. Wij hebben uit zijnen mond mogen hooren: *Vrienden, alles zal wel gaan; zonder bloedstorting; hopen wij alles ten beste te schikken. Ik ben well!* Dit laatste woord was op deze oogenblikken ons de blijdeste tijding.

Z. K. H. werd dadelijk verwelkomd door de Burgemeester en Wethouders en den heere Kommandant dezer Vesting, en het beoogde Z. K. H. eenige oogenblikken af te stappen bij den heer van Mierlo, Wethouder dezer Stad.

Hartelijk roetsen van 's Prinsen ontmoeting met Nederlanders, die hem nog gaarne, zelfs met huu bloed, zonden bewijzen, getrouwe verdedigers van zijn doorluchtig stamhuis te zijn.

De eerste en gewigtige taal voor ons dierbaar Vaderland was, (zoo als wij hier boven zeiden), dat wij gerust konden zijn, alles zou ten beste keeren; geen bloedstorting zonden wij behoeven te vreezen, daar er nog nimm in Brussels muren wonen, en die zonden recht en wet naa. De treurige gebeurtenissen waren voortgesproken uit eene menigte der laagste volksklasse, die de schandelijkste verwoestingen hadden aangerigt, doch spoedig door betere Brusselers waren overmand, en Z. K. H. koesterde de ge-gronde hoop, dat in zeer korten tijd de rust en orde wederom geheel hersteld zonden zijn.

Na een kwartier uurs alhier vertoefd, en na een hartelijk en indrukwekkend afscheid van Heeren Burgemeester, Wethouders en Kommandant dezer Vesting genomen te hebben, en met Z. K. H. gewone innemende vriendelijkheid de verdere tegenwoordig zijnde opgetogene Burgerij zijne tevredenheid betuigd en hartelijk vaarwel gewenscht te hebben, zette Hij Zijne reize onder een duizend-werkschuldige Houtaf *Leve onzen Prins!* naar 's Hage voort.

Van den inhoud van hetgeen ons van 's Prinsen woorden is bekend, wij willen de gebeurtenissen niet vooruitloopen, noch een voorstel bevoorstellen, dat wij nog niet dan zeer gedeeltelijk kennen. Wij kunnen het echter niet, dat wij er nog verre af zijn van in de gerustheid te deelen, die den geliefden Prins schéel te bezielen. De toekomst komt ons thans duisterder voor dan wanneer *schuldig bloed* gevloeid ware;... doch wij schorsen ons oordeel op. Het plegtanker, waarop wij ons thans verlaten, is de zekerheid, dat geen *Prins van Oranje*, zonder te denken, den heon, zijn huis aangedaan, lang ongestraft kan zijn.

Om de geruchten, die ons, betrekkelijk de Brusselsche onlusten, van hier ooren gekomen, behoort dat van eene op handen zijnde scheiding van de beide groote deelen onzes Rijks, wat wetten, administratie en dergelyk betreft. Dit ontwerp is niet nieuw, en ofschoon in sommige opzichten niet verwerpelyk, komt ons de tegenwoordige tijd daarvoor niet geschikt voor: zoodanige gewigtige maatregel moest niet door oproer gevoceerd zijn.

Men zegt, dat de troepen, die gedurende de acht oproerige dagen, voor de Vorstelyke paleizen verhoord hadden, Brussel zonden verlaten, om zich met de voor die stad belegerde troepen te vereenigen.

De baron van der Linden d'Hoogvoorst heeft, den 4den dezer, eene proclamaatie van het stadhuis te Brussel afgevaardigd, waarbij

meldt, dat de deputatie, belast met de uitdrukking van den (genaamden) algemeenen wensch der Belgen, den Koning, aan alle tijdingen aanragt, voert, dat de Staten-Generaal van het oogenblik vergaderd was, en zich met deze zaak bezig hield. Nog meldt de baron, dat de heeren *Roupe* en *van de Weyer*, op verzoek van hem kommandant der burgerwacht, door Z. K. H. den Prins van Oranje, bij deze commissie gevoegd waren.

Het rapport der deputatie, dat inmiddels gedrukt en onder het volk rondgedeeld was, luidt als volgt:

R A P P O R T.

Mijne heeren, Zoodra wij, II. maandag, in 's Gravenhage waren aangekomen, hebben wij audientie bij Z. M. verzocht. Daar was nauwelijks een half uur verloopen, of wij bekwamen reeds gunstig antwoord. Dinsdag middag begaven wij ons naar het paleis. Z. M. heeft ons minzaam ontvangen, ons naar onze volmagt gevraagd en geenszins den titel verworpen, krachtens welken wij ons bij hoogstdenzelven gevoegden.

Na onze schriftelijke zending te hebben hooren voorlezen, zeide Z. M., dat het Hem aangenaam was geweest, onze wenschen te hebben kunnen voorkomen, door het bijeen roepen der Staten-Generaal tegen den 13den September, een wettig en zeker middel, om de verlangens van alle gedeelten des koningriks te kennen, alle klagten recht te laten, en de noodzakelijke maatregelen te verzoeken, daar te stellen.

Na eenige algemeene bedenkingen in het midden te hebben gebragt, zijn wij tot de zaak gekomen en vervolgens tot het behandelen der onderscheidene punten, welke gij ons, in uwe vergadering van den 28sten, mondeling belast had, den Koning mede te deelen.

Vooreerst traden wij in woordenwisseling over de theorie van de verantwoordelykheid der ministers en over het contre-seing. De Koning zeide, dat de Grondwet onze theorien niet bepaald had, dat zij regtvaardig, zelfs wettig konden zijn, maar dat zij niet konden worden in werking gebragt zonder eene verandering in de Grondwet met gemeen overleg der Staten-Generaal, in duizenden getalle vergaderd; dat, dewijl er eene buitengewone Zitting tegen den 13den Sept. geopend was, er termen zouden kunnen zijn, om, hetzij op Zijn voorstel, hetzij op eene uitnoodiging der Tweede Kamer, tot een voorstel wegens dat punt, gelijk mede over alle andere door ons voorgedragene en nuttig of voordeelig voor het land geachte punten, te geraken.

Wat het verzoek van het bedenken van eenige ministers en vooral van dat van den heer *van Maanen* betreft, zoo heeft Z. M. geen woord in derzelve voordeel gezegd; hoogstdezelve heeft noch gramstorigheid betuigd over, noch tegenspraak geuit op de klachten hunnen laste, welke wij hoogstdenzelven lang en breed hebben opgenoemd. Hij heeft ons doen opmerken, dat de grootste hem eene vrije keus Zijner ministers laat; dat Hij overigens besluit kon nemen, zoo lang hij tot dergelyk iets scheen konne te worden; dat Hij te veel gehecht was aan de eer, om zijne waardigheid als Koning te behouden, dan dat Hij zou schijnen toe te geven als iemand, van welke iets *met het p... op de borst* zou gevorderd worden. Hoogstdezelve heeft ons doen laten bemerken, zoo wel als aan de luiksche afgevaardigden, dat Hij onze vraag in overweging zal nemen (dezelve is tegenwoordig aan de door den Prins van Oranje daargestelde organieke commissie voorgelegd en wij hebben de gelukkige overtuiging, dat er, voor het einde dezes dags, een besluit zal worden genomen, dat aan onze verlangens zal voldoen).

Z. M. heeft, opzigtelyk den Hoogen Raad, gezegd, dat de

van deszelfs vestiging niet dan na rijpe overweging gekozen was; dat hij zich overigens met dit verzoek bezig houden en nadenken zou over de middelen, om aller belangen ook in dezen over een te brengen.

Op onze vraag ten opzichte der ongelijke verdeling der ambtenaren, groote etablissementen en publieke administraties, scheen Z. M. bedroefd, en zeide, zonder de waarheid der daadzaken tegen te spreken, dat het zeer moeijelijk was, de administratie te verdeelen, en nog moeijelijker, om een ieder te vrede te stellen; dat hij zich overigens met dit onderwerp zou bezig houden, zoo dra de goede orde hersteld zou zijn. Dat het boven alles noodzakelijk was, dat de prinsen aan het hoofd der troepen binnen Brussel trokken en alzoo den schijnbaren staat van dwang deden ophouden, voor welken hoogstdezelve niet kon wijken zonder een gevaarlijk voorbeeld aan alle de steden des koninkrijks te geven.

Na lange overwegingen over de ongelegenheden van en zelfs over de wenschelijke wanorden bij eenen intogt der troepen met geweld, als ook over de voordeelen eener overeenkomst en van eene proclamatie voor dezen intogt, en in het nog gehandeld het gedeelte der bezetting der posten door de burgerwacht, heeft Z. M. ons uitgenoodigd, om den minister van binnenlandsche zaken te bezoeken, en ons terstond na onze terugkomst te Brussel, bij de prinsen te verdoegen. Z. M. heeft ten laatste den wensch te kennen gegeven, dat alles ten spoedigste tot bedaren mogt komen; hoort dezelve heeft ons met levendige ontroering gezegd en meermalen herhaald, welk een afschuw hij van het storten van bloed had.

Na eene audientie van twee uren hebben wij Z. M. verlaten, en ons naar den minister van binnenlandsche zaken begeven, welke naar den intogt moedende, ons tegen acht ure des avonds bescheiden heeft.

Dezelfde onderwerpen, als wij met den Koning behandeld hadden, zijn insgelijks bij den minister behandeld geworden; alles is geschied met eene openhartigheid en een vertrouwen, die ons de grootste hoop gegeven hebben. De heer de Coste heeft ons bewezen, dat hij een belang heeft en met de beste oogmerken handelt.

De heer de Coste, de heer de Hoogvorst en Gendebien hebben zich, op aanbeveling van onderscheidene leden van den staf, en overeenkomstig den door Z. M. te kennen gegeven wenschen naar den prins van Oranje begeven; zij hebben hem den uitslag hunner zending naar de Gravenhage en den staat van zaken te Brussel medegedeeld, en hebben hem dien geschetst, juist gelijk zij is, zonder iets te ontveinzen. Hij heeft hun verzekerd, dat hij hoopte, dat de vergadering der commissie (welke heden morgen heeft plaats gehad) den voldoende uitslag zou hebben, den uitslag, allersgeschikt om zijnen wensch en zijn onwrikbaar besluit, om aan de verlangens des lands te voldoen, te bewijzen. Hij heeft hun belast, u te verzekeren, dat hij zich tot bemiddelaar tuschen Z. M. en de inderdaad van den Koning stelden, en onze verzoeken ondersteunen zou, zoodat wij de spoedigste en volledigste voldoening zouden bekomen.

Wij hebben heden morgen stellig vernomen, dat de op het palace des Prinszen vergaderde commissie zich tegenwoordig met wij met het doel harer aanstelling bezig houdt, zoodat er op den loop van den dag, wegens onderscheidene punten over te rekenen, voldoende besluiten zullen worden medegedeeld.

De heer de Coste, de heer de Hoogvorst, de heer de Sauter, de heer ALEXANDER GENDEBIEN, PALMAERT, de vader, graaf F. DE MERODE.

Hog heeft henen het licht gezien de volgende

PROCLAMATIE

Inwoners van Brussel,
Het rapport van uwe afgevaardigden geeft U. de zekerheid, dat alle wenschen en verlangens bij den intogt bekend zijn. Zij hebben u van Oranje te kennen gegeven, dat zij de gewone troepen door Z. M. zullen worden bezocht. In dezen staat van zaken, vol vertrouwen op de gemiddelde woorden en op den steun, die de K. H. U. belooft heeft, zult gij den intogt en van gerustelijk afwachting. De handhaving van rust en orde vermits onmiddels de opheffing van de dienst, met welke de brave burgers zich wel heeft willen belasten.

Het is te dien einde wenschelijk voorgekomen, dat de burgerwacht opgesteld werd en een kampen van duurzaamheid aannam. De kommandant en chef de Hoogvorst is, met gemener overleg van zijnen staf, met dezen arbeid belast, hetgeen U. de zekerheid moet geven, dat er geene troepen binnen de stad zullen komen.

De commissie die belast is, niet met besluiten te nemen, maar wel met voor het land nuttige maatregelen voor te dragen, zal zich tot godsdienstige pligt stellen, om, alzoo, alles, wat de rust en het vertrouwen kan herstellen, aan Z. K. H. te onderwerpen.

Brussel den 2den September 1830.
Gezien en goedgekeurd De President der Commissie, WILLEM, Prins van Oranje. Hertog van URSEL. De Secretaris P. J. STREYER.

Een dergelijk rapport is op denzelfden dag door de Luiksche deputatie uitgebragt. De antwoorden van Z. M. aan dezelve zijn nagenoeg eensluidend geweest.

— Te Aken was, op den 1sten dezer, de rust volkomen hersteld. De voornaamste burgers hadden zich gewapend en eene commissie georganiseerd.

— Volgens den *Courier des Pays-Bas* zouden er, gisteren morgen ten acht uren deputatie, van jonge Luikenaars te Brussel aangekomen zijn, dewelke de stad Brussel bijstand in manschap en wapenen zouden hebben komen brengen. Die deputatie zou met een vandel met de Luiksche kleuren, tot opschrift: *Valligheid! Leuvain!* hebbende, door de stad getrokken zijn. Men zegt, dat zij nu kisten met snaphanen mede gebragt heeft.

— In Brussel heeft men het rood, geel en zwart als nationale kleuren uitgekreezen. In Luik heeft men het rood en wit aangenomen. In Verviers worden weder andere kleuren gehuldigd. Welke van die allen moeten na, volgens de heeren van de oppositie, de Nederlandsche vlag verdringen? De *Bergenaars* (*Montais*) van nacht met de zaak verlegen. Volgens *le Catholique* van den 3den hebben zij goedgevonden, om maar in het geheel geene kleuren aan te nemen, daar de opinien daarover zoo zeer uiteenloopen. Een beschouwing hebben de Bergenaars gelijk: beter is het geene kleuren dan bevleete aan te nemen.

— Die geestdrift die bij het leger Rijdende artillerie veldw. in garnizoen sedert, het gebeurde te Brussel, geversticht heeft, is onbeschrijfelijk. — Niets was in gereedheid om de stad van oorlog te kunnen marcheren, en nauwelijks was de veldw. onder voor de eerste batterij bekend, of een en een half uur daarna waren wij dezelve vertrokken. In vier dagen tijds zijn er drie complete batterijen van dat schoone wapen vertrokken: 18 kanonnen en 6 hoofdwassers. — Dag en nacht is men nog werkzaam, zoo dat binnen twee dagen, zoo wij vernemen, eene vierde batterij zouden kunnen uitmarcheren. De uitstekende geest voor Vorst en Land, waarmede de Chefs bezield zijn, hebben de officieren en manschappen als het ware geëlectriseerd. Veel kan men van zulk een korps verwachten, die, bij gelegenheid van eenen onverschiedsmaaltijd, op het voorgaan van hunnen kolonel, onder het gejuich van *« Vive le Roi! »* den eed van getrouwte herhaalden, die zij op onderscheidene tijden hunnen Koning hadden toegezworen.

GRAVENHAGE, — 3 September.

Zoo men verneemt, zijn door het Departement van Oorlog, de noodige bevelen gegeven, ten einde de manschappen te komen marcheren, zoodra mogelijk, behoort te worden opgesteld, op gelijke wijze en langs dezelfde route als de anderen zijn vertrokken, zich bij hunne afdeelingen te verspreiden, terwijl, wanneer het vervoer der manschappen, en de spoedig met schuiten, als met wagens en karren, te worden gedaan, bij voorkeur, van dat middel zal behoeven te worden gebruik gemaakt, vermits daardoor de wapening en het equipment minder te lijden hebben. Dien ten gevolge zijn, door de gewestelijke overheden, aanschrijvingen aan de gemeentebesturen gedaan, strekkende om met den meest mogelijke spoed aan de aanvragen, welke, van wege de militaire overheden, tot bekomen van transportmiddelen moeten geschiedt, te voldoen.

— Door den heere gouverneur dezer provincie is reeds eene bekendmaking gedaan, waarin hij de geene afgevaardigden waarschaarvet niet alleen voor de pacifische en ongewapende geruchten, welke de veiligheid der inwoners versmetten, doch tevens ook tegen alle onverschiedsmaaltijden, welke, ten gevolge der bestaande omstandigheden, als door de met de loffelijksten geest bezielden, moeten worden in omloop gebragt. Z. Exc. koestert de verwachting, dat door de doelmatige en wijze maatregelen van het gouvernement, zal alle onrust, die ongelukkig in een gedeelte der provincie heerscht, zal worden weggenomen. Deze hartelijke afwachting, de bekendmaking is hier ter stede zeer gunstig ontvangen; echter zouden daadzaken, voldoende daadzaken, de welgezinden heeft hebben gerust gesteld.

— De baron de Sausser, aan het hoofd der Namensche deputatie, is alhier aangekomen. Z. M. is in den *Gondes Leger* ge-

den Vorst en het volk, de standvastigheid van den eersten, even
zeer als de geestdrift van het laatste, verloren zijn.

De oogenblikken die wij thans beleven zijn juist niet geschikt
om in redenering te treden, met de aanleidende oorzaken van
en brandstichting. (Wij zullen niet noodig hebben aan onze leze-
ren te zeggen, dat wij hiermede den Courrier en zijnen geheelen
aankomst bedoelen.) Het kanon alleen moest de toek onze gevoe-
fels zijn, zoo de magt ons toegekend ware, over deze werktuigen
van vernietiging te kunnen beschikken. Dit zoo niet zijnde, zoo
willen wij voor een oogenblik ons ophouden bij zijn nummer van
den 1sten dezer. Hij zegt onder anderen, dat Z. M. tot tranen
toe gerouwd is geweest, bij het ontvangen der tijdingen, omtrent
het gebeurde te Brussel op den 25sten en 26sten der vorige maand.
Hij Zijne bewondering dat betuigt, over het gedrag der
Brusselsche Burgerwacht (!!!) en dat hij de afgezondene deputatie
met zand en zand zoude ontvangen. — Hierop zijn wij overtuigd,
dat hij met de 5de maand wij verwachten ook dat dezen, ontvanger
afmiddellijk, vruchten zal dragen. En welke zijn die vruch-
ten welke zij denken te plukken? Niet anders dan de volkomene
nakoming der Grondwet, — het afzetten van het ministerie en het
herstel van nog eenige gaven, die wij niet op kunnen geven, om
dat geen van dat gebroed, er eene met waarheid van kan aan-
dienen.

Wie heeft nu de Grondwet gehouden? Wie heeft de eerste hand
aan ons maatschappelijk verdrag geslagen? Wie de vlag des op-
stand heeft geplant? Wie het eerste vermoord, gebrad en geblunderd
de koninklijke wapens zijn door hen afgerukt, — alle koninklijke
magneten verbrijzeld; — zieh tegen den troon gewapend — de militie
dienstpligtigen belet, de opvolging der grondwet na te komen, — de
grondwettelijke krijgsmagt geweigerd hare muren binnen te treden
en zieh eene magt gevormd, die door de koning niet erkent wordt.
En nog zegt men, dat wij overtuigd dat de Koning onze
aanvragen zal ontvangen. — Zeer twifelen wij aan
minder aan de koninklijke woorden, die eene
50 stukken kanon (die van alle kanten op Brussel in aan-
marsch zijn), de brusselsche oppositie zou kunnen tegen donderen,
wanneer het de welgezinde Belgen niet more gelukken, de aan-
vragen van de Potier en Gontier en het stof te vertrap-
pen. — Nous se repetons, nous ne sommes ni en revolution,
ni en insurrection; nous ne voulons qu'une satisfaction à de
longues souffrances qu'une garantie pour un meilleur avenir.
Waarlijk hier! Neen Brussel is niet in opstand! Brussel wapent
zich maar, niet om het gepeupel in bedwang te houden! Daar-
om hebben wij immers genoegzame magt, in de wettiglijk geor-
ganiseerde militairen, maar! — doch genoeg wat helpt het
verder in redenering te treden, ieder welgezinde kent nu de oog-
merken der Belgische Orrosie — een ieder ziet derzelve lot te
gemeet. Met zulk eene Orrosie zoude weldra het schoone Ne-
derland in puin en asch verkeeren, — zou hetzelfde weldra uit de
rij der natiën geschrapt zijn. Weg dus met eene Orrosie, die
elk uit van haar bestaan zich door Moord en Brandstichting heb-
bet! — Dat zij plaats make voor een waardige Orrosie, die in
het belang van het vaderland werkzaam zijt.

AMORTISATIE SIJNDICAAT.

Administratie Provincie
Noord-Brabant.
PUBLIEKE VERPACHTING
van het PONTÉ-VIER, genaamd het NIEUW-
WEDER, cum annexis, onder TERHEYDEN.
DIT SIJNDICAAT is door de GEMEENTE VAN
BRÉDA, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, zal ten over-
staan van den Burgemeester van Zevenbergen, op Donderdag
den 25 September 1850, ten Gemeentenshuize van Zevenbergen,
in het openbaar verpachten, te weten:

HET PONTÉ-VIER genaamd HET NIEUW-
WEDER, met het daarbij behoorende HUIS, SCHUUR,
KIEEL, enz., benevens 13 Bunderen, 93 Roeden en 39 Ellen
Zandakker en WEILAND, staande en gelegen onder Ter-
heijden, voor seven achtereenvolgende jaren, te aanvaarden met
den 1 Januarij 1851.

De Konditien van Verpachting kunnen, van heden af, dagelijks,
bij BROESE & Comp., Boekdrukkera en Boekverkooper.

ten kantore van opgenoemden Agent binnen Zevenbergen, w
den gelezen, alwaar ook nadere informatie te bekomen is.
Zevenbergen, den 12 Augustus 1850.

De Agent voornoemd
GROENEVELDT.

Bij GEBROEDERS DIEDERICHS te Amster-
dam komt HEDEN van de pers:
1° TILDESBOOM of geschiedkundige kaart van het
Koninkrijk der Nederlanden, naar Z. M. den Koning met
hoogenszels toestemming opgegeven door D. BUD-
DEN G. H., Lid der Hollandsche Maatschappij van fraaje
kunsten en wetenschappen, enz.
Deze kaart, op welke de Geschiedenis des Koninkrijks
in verband met die van andere rijken, in alle opzich-
ten derheden, en met de meeste nauwkeurigheid is ont-
wikkeld, is gedrukt op drie bladen Atlas Velin pa-
pier, en naar de verschillende rijken en Provincies ge-
kleurd. Zij is met de daarbij behoorende bladzijden van
Dezelve kaart, op linnen, met stoffen en knopen van
tato; zij is bij ons ten beantiging van bestellingen op
2° EESTVIERING of de ontstijtering van
het Standbeeld van JACOB CATS, Ridder, Tuin-
penionaris van Holland. Opperigt te Brouwershaven
den 11de December 1829. Uitgegeven door het bestuur
van het Departement Schouwen der Maatschappij, *Tot
Nut van 't Algemeen*. Met eene afbeelding van het
Standbeeld. Prijs in gewoon gr. 8. 80 Ct.
Ten gunste der resp. bezitters onzer volledige nieuw-
uitgave van de Geschiedenis, in een boekeel, schied-
van bovenstaande werk, ook eene uitgave in hetzelfde
royaal gr. 8. formaat, voorhanden om bij die uitgave in-
gelegd of ingebonden te kunnen worden, tot denzelfden
geringen prijs.

3° G R O N D B E G I N S E L E N A T U R K U N D E,
T U R K U N D E, zonder behulp van woorden,
voorgegane door NEIL ARNOT, M.D.,
Lid van het Koninklijk Kollegie van Natuurkundigen te
Londen, met de vijfde uitgave uit het engelsch vertaald
door A. G. O. M. M. S., Lector in de Profes-
dareindelijke Natuurkunde, etc. etc. etc. etc.
met eene plaat. Prijs bij aflevering . . . 1/70.

Dit werk het welk alom eene voorbeeld is van
ingeoogst, is een waardig tegenhangert tot Prof. J. G.
SOMMER'S Tafereel van het Heetal, van welk
voor treffelijk werk thans het 2de deel thans het licht
en het 3de reeds ter perse is.

4° OUVRES DE J. DELILLE. Nieuw en
UNSELVOLUME, troisième édition.
5° Algemeen Noodwendig W O O R D B O E K
DER Z A M E N L E V I N G en andere
Onder het zeer aanzienlijk gezag van den
gave van dit werk door den Koninklijk
hebben behoeven te worden, Z. M. den Koning,
de Prinsen en Prinsessen, de
officieren van het Koninklijk
Chef der Fransche Veiligheids Politie. Hetzelve is
ook onder den titel

DE STAATKUNDIGE INQUISITIE,
of zoogenoemde Hooge Politie in Frankrijk, ont-
heeren de...
tot aanzienlijke staats...
naar...
in het algemeen, van baren...
op dat tegenwoordigen tijd, uit het
Eerste deel gr. 8.

NOUVEAUTES.
chez F. P. STERK.
Scène extraite d'un Poëme encore inédit, ayant pour titre
funébre Européenne, ou le triomphe de la liberté par J. L. P.
MARCHANT. Prix
Eptre à ma Muse, faisant suite à mon épître sur la liberté
imprimée de l'Enseignement, par le même. Prix